

Sygn. akt V CZ 103/11

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. P.

przeciwko P. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 25 stycznia 2012 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie w przedmiocie odstąpienia od obciążenia

powoda kosztami postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie 2 postanowienia

Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 czerwca 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda i odstąpił od obciążania go kosztami postępowania apelacyjnego, opierając to rozstrzygnięcie o art. 102 k.p.c.

W zażaleniu pozwany zaskarżył powyższe postanowienie dotyczące kosztów procesu i wniósł o jego uchylenie, podnosząc, że Sąd dopuścił się naruszenia art. 102 k.p.c., który w okolicznościach niniejszej sprawy nie znajduje zastosowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Podstawową zasadą rządzącą kosztami postępowania w postępowaniu cywilnym jest reguła, zgodnie z którą strona przegrywająca proces ma obowiązek zwrotu przeciwnikowi poniesionych przez niego kosztów postępowania niezbędnych do celowej obrony jego praw (art. 98 k.p.c.). Wyjątek od tej zasady stanowi art. 102 k.p.c. pozwalający na odstąpienie od obciążania strony kosztami postępowania w sytuacji, gdy zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności. Fakt ich nastąpienia (bądź braku) podlega ocenie sądu rozpoznającego sprawę z uwzględnieniem całokształtu okoliczności tej sprawy.

Fakt, że Sąd pierwszej instancji nie odrzucił apelacji powoda, pomimo istnienia do tego podstaw, w ocenie Sądu Apelacyjnego stanowi „szczególny wypadek” w rozumieniu art. 102 k.p.c. i uzasadniał jego zastosowanie. Kwestionowanie tej oceny przez skarżącego jest nieuzasadnione. Można bowiem założyć, że w przypadku postępowania Sądu pierwszej instancji zgodnego z przepisami, nie doszłoby do odrzucenia apelacji z przyczyn, które wystąpiły w rozpoznawanej sprawie. Może to przemawiać za nieobciążaniem skarżącego kosztami postępowania apelacyjnego. Wymaga też podkreślenia, że ocena istnienia podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. jest dokonywana w ramach swobody jurysdykcyjnej sądu i może być skorygowana jedynie w przypadku istnienia pewnych ku temu podstaw. Takie okoliczności

w rozpoznawanej sprawie zaś nie wystąpiły. Z tych względów zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu na podstawie art. 391¹ § 3 i art. 398¹⁴ k.p.c.